

● לראש הדסק הכלכלי של מערכת החדשות, ארישע שפירמן, המתקנא כנראה בעיתונאי לשעבר יאיר קופלר ממעריבי, הרוצה אף הוא במינוי כלכלי בחו"ל. אחרת אי אפשר להבין את כתבתו על השפעת מחירי הדלק על התעשייה, שודרה בהשבע — יומן אירועים האחרון. מילברד דלילותה של הכתבה הכלכלית המרכזית של השבוע שעבר, שהיה שבוע

ראישה שפירמן כמו קופלר?

כלכלי סוער, קשה להבין מדוע בחר שפיר גלמן דווקא בשרהתעשייה, גידעון פת, שלו אין קשר רב לנושא העלאת מחירי הדלק, ולא פנה אל השר האחראי להעלאה, שרהאנגיה יצחק מודעי. שפירגלמן גם לא נהג כעיתונאי, ולא איפשר למודעי להתגונן מפני השמצותיו של פת, אף כי הרקע הפוליטי לסיכסוך ביניהם ידוע לכל מי שקורא עיתונים.

הטרגדיה של אמיר

הכתב משה אמיר, שעשה עבודה מצוי יינת בעת המשבר באיראן, לא הצליח לחלץ את הוריו ואחיו בכבוד מטהרן. אמיר, ששוחח עם בני-משפחתו בטל-פון פעמים רבות במשך ימי המשבר, סייר למושפתחו כרטיסיסיה במטוס האחד רון של אל-על שעזב את טהרן, והורה להוריו ולאחיו לעלות על מטוס זה. אולם השלושה לא הצליחו להגיע אליו. עתה מסתתרים בני המשפחה בטהרן, וממתנים להזדמנות נוספת כדי לעזוב את איראן ולהגיע לישראל.

2 במקום 1

מנהל הרדיו הגי פינסקר כבר כימעט ולא בא למשרדו, ואת הרדיו מנהלת עתה מיכל זמורה, אשת השופט העליון חיים כהן, עובדת ותיקה של הרדיו, ומי שמשה הוכר בכמה הזדמנויות כמועמדת לתפקיד מנהלת הרדיו.

אולם נראה כי מובטח מקומו של חבר הוועדה-מנהל של רשות-השידור, יצחק מאיר, כמנהל הבא.

יש להניח כי עם התפטרותו של מאיר מהנהלת הוועדה-מנהל, כדי לקבל את תפקיד מנהל-הרדיו, ינצל שרהחינוך-התורה בות זכרון המר את ההזדמנות ויכניס שני אישים מהמפד"ל לוועדה-מנהל, במי קומו של מאיר.

את מקומו של מאיר בוועדה-מנהל יתן פוס, כפי הנראה, עורך-הדיון מיכה ינין. אולם המר יכניס עוד איש מפד"ל לוועד-המנהל. על פי החוק, רשאי שרהחינוך לצרף לוועד עוד חבר, שישימש משקיף מטעמו. בוועדה-מנהל הקודם היה זה איש הל"ע, אריה בן-טוב, שהירבה בהתרי בטאויות בוועדה-מנהל, למרות שהיה רק בחזקת משקיף. עתה מתכוון המר להכניס כמשקיף את איש-אמונו, מוזל המפד"ל דני זרמובס.

חנאים טובים לליבני

ועדת-השרים לענייני שכר החליטה להרעניק למנכ"ל הפורש של רשות-השידור יצחק לבני זכויות פרישה ופנסיה כמו לסגנישרים.

משכורתו של ליבני היתה גבוהה יותר מאשר המשכורת של סגנישרים, אולם

לפיד הציונות בידי

חיים יבין

מחלקת-החדשות נסערת. עוד הרבה לפי גי שנכנס לתפקידו המנכ"ל הבא של רשות-השידור, יוסף (טומי) לפיד, כבר משפיעה רוחו ומשפיעות דעותיו על עובדי דת מחלקת-החדשות, מה שגורם למתחים שכדוגמתם לא ידעה מחלקה מסוכסכת זו מעודה.

הפיצוץ הראשון, כמעט והיה ביגלל הר כינוס העולמי של הסטודנטים היהודיים, שנערך בשבוע שעבר בירושלים. מנהל מחלקת-החדשות, חיים יבין, הורה למעריכת השבוע — יומן אירועים להכין כתבה על הסטודנטים היהודיים, איש לא רצה להכין כתבה זו, שלדעת רבים היא משעממת מבחינה עיתונאית. לבסוף הוטלה הר משימה על מנשה רז.

מסיבות השמורות עימו לא הכין רז את הכתבה, ואז הוטלה המשימה על יורם ריין, אולם גם רונן לא הכין אותה. יבין קרא לעורכת השבוע, יעל חן, למישרדו ובין השניים התפתחו חילופי-דברים חריפים במיוחד.

יבין טען באוזני חן כי היא לא לחצה די הצורך על הכתבים להכין את הכתבה.

עורכת חן מיהו ציוני

„היומן שלך הוא פחות מדי ציוני, אם זה היה נושא אחר, היית כבר נלחמת עם הכתבים שיעשו את הכתבה, אבל כיוון שזה סטודנטים יהודיים, זה לא מעניין אותך.“

חן השיבה ליבין כי השיקולים שלה אינם יהודיים או ציוניים, אלא עיתונאיים. „אם מערכת השיקולים שלי אינה מוצאת חן בעיניך, אני מתפטרת“, הודיעה חן.

אולם בכך לא הסתיימה הפרשה הציונית. במשך השבוע דרש יבין ממערכת החדשות להכין כתבות על נושאים, שלי דעת מרבית חברי-המערכת לא היו נושאים מעניינים מבחינה עיתונאית, והועלו רק ביגלל מינויו של לפיד.

בין הנושאים שאותם דרש יבין לצלם היו: ראיון עם יושב-ראש הנהלת הסוכי

מנחה יבין צנורה עצמית

ויקטור נחמיאס טען לעומתו כי אחת השכונות בביתו אמרה לו: „סוף-סוף יתן פוס אתכם מישוה“. נחמיאס טען כי יש לעשות ברור פנימי מדוע שונאים אור-חיים את מחלקת-החדשות, ולא להתעסק בנושא לפיד.

את הדיון סיכם מנהל מחלקת-החדשות, חיים יבין, שאמר: „המראיין היה מצוי יין, וגם המראיין עבר את זה טוב.“

מישרד הביטחון נגד

תוכנית מעניינת במיוחד תשודר ברדיו

מנהל-מיועד מאיר

מנהלת-בפוץ זמורה

כמה יכנסו במקום אחד?

מנכ"ל מיועד לפיד צנורה חיצונית

נות היהודית, אריה דולצ'ין, אחרי שר-בו מסיור שיגרתי במכסיקו, סיקור ביקור רן של שרהתחבורה חיים לנדאו בנמל-התעופה בן-גוריון, סיקור הפגנת נשים דתיות בעד חוק ההפלות וראיון עם הרב הראשי, עובדיה יוסף. דרישה נוספת של יבין, שהתמלאה, היתה כתבת ההלל של יגאל גורן לשר אריק שרון, בהסיוואה של תיאור ההתחללות אריאל, היא חרס, ליד שכס.

יבין הרגיש, כפי הנראה, כי עבר את הגבול, והחל זומין כתבים ועורכים לשירות-התעוררה, שבהן הבטיח לעמוד איתן נוכח הצנורה האפשרית של לפיד, וזאת תחת הסיסמה המנוגדת לדברי לפיד: „אנחנו נהיה גם אובייקטיביים וגם ניטרליים.“

אולם האווירה במחלקת-החדשות הפכה עכורה, אורי גולדשטיין התבטא באחת משיבות המערכת: „אנחנו עובדים במישר של פחד, כמו ברוסיה, אנחנו אפילו לא מחכים לצנורה, אלא כבר מצנורים את עצמנו.“ אהוד יערי, הכתב לענייני גים ערביים, מסתובב בבניין מרוכא, ואור מר לכל: „במצב החדש נמאס לי לעבוד.“ ישראל סגל, אחד מעורכי-החדשות, בירקש לשחרר אותו מעבודת עריכה, כדי שיוכל לחזור לעשות כתבות.

מנכ"ל ליבני כמו סגנישר

בשבת הקרובה (רשת ב' שעה 2.10), בי מלאת שנה לאירוע אוטובוס-הדמים בקאוני טריקלוב.

גיבור התוכנית יהיה יוסי הוכמן, חבר קיבוץ נווה-הירם, ששיכל את אשתו ושני בניו, ושאיבד את שתי רגליו בפגיעוע.

דני נישלם, עורך התוכנית, מביא בי מהלכה כמה סקופים קטנים. העובדה שי הוכמן חי ומהלך היא פלא רפואי, הנלמד באוניברסיטות רבות. הוכמן סיפר לי נישלם על טיול שערך לעובדי השיקום בבית-החולים שבו שכב. הוכמן עצמו נהג את האוטובוס של המטיילים, והיה המדריך שלהם.